

عنوان مقاله:

نقش بحران سوریه در واگرایی روابط ایران و ترکیه: تقابل دو راهبرد متفاوت در مدیریت بحران در منطقه خاورمیانه

محل انتشار:

دوفصلنامه سیاست و روابط بین الملل، دوره 3، شماره 5 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مجید عباسی - دانشیار گروه علوم سیاسی و روابط بین الملل، دانشگاه علامه طباطبائی

حمیدرضا حمیدفر - دانش آموخته کارشناسی ارشد روابط بین الملل، دانشگاه شهید بهشتی

فاطمه کهریزی - دانش آموخته کارشناسی ارشد روابط بین الملل، دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

نوشتار حاضر در پی بررسی رویکرد سیاست خارجی ایران و ترکیه در بحران سوریه بر مبنای نظریه نواقع گرایی با تمرکز بر دو شاخه ی آن یعنی واقع گرایی تدافعی و تهاجمی است. این مقاله در پی پاسخ گویی به این پرسش اساسی است که عوامل موثر بر رویکرد سیاست خارجی ایران و ترکیه در بحران سوریه چه بوده است فرضیه برای پاسخ به این پرسش عبارت است از این که سیاست خارجی ایران در بحران سوریه مبتنی بر حفظ بشاراسد، حفظ وضع موجود، مبارزه با گروه های تروریستی، حمایت از راه حل های مسالمت آمیز برای حل بحران است؛ در حالی که سیاست خارجی ترکیه در بحران سوریه مبتنی بر تغییر وضع موجود با کنار گذاشتن بشاراسد و حمایت از گروه های تروریستی و حمایت از مخالفان بشاراسد است. در این مقاله، از منابع کتابخانه ای و اسنادی با روش پژوهش توصیفی- تحلیلی برای تبیین موضوع بهره گیری شده است. در این مقاله، از منابع کتابخانه ای و اسنادی با روش پژوهش توصیفی- تحلیلی برای تبیین موضوع بهره گیری شده است.

کلمات کلیدی:

بحران سوریه، نواقع گرایی، سیاست خارجی ترکیه، سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1021093>

